

Recensie: Peter Vermeulen

Claudia de Kok: 'Autisme zit van binnen. Uitgeverij Boekscout.nl Soest 2011. ISBN: 9789461763440 (Autisme/1) Zie ook www.boekscout.nl

Soort boek/ziekte/stijl: Het persoonlijke verhaal van Claudia die behalve een autistische echtgenoot ook nog eens twee autistische dochters en een zoon opvoedt. De schrijfster neemt de lezer mee in het dagelijkse leven van het gezin waar autisme alom aanwezig is.

Over de schrijver: Claudia de Kok is moeder van drie kinderen en getrouwd met Richard. Haar eerste dochter Marit is geboren op 10 november 2001 en is gediagnosticeerd met PDD-NOS plus een sociale angststoornis. Dochter Renske is geboren op 8 november 2002 en is gediagnosticeerd met PDD-NOS, type McDD. Haar zoon Jorn is geboren op 17 augustus 2005. Haar man Richard is gediagnosticeerd met PDD-NOS. Voordat Claudia besloot zich aan haar gezin te wijden werkte zij als verpleegkundige.

Korte beschrijving: Als de eerste dochter Marit wordt geboren zorgt dat al direct voor grote veranderingen en aanpassingsproblemen. Marit huult erg veel, blijkt nogal eenkennig, maakt geen oogcontact en al snel valt het de ouders op dat ze bij het leren lopen stevast één vaste route aanhoudt. Dan wordt Renske, de tweede dochter geboren. Ze prefereert de fles boven borstvoeding, mijdt lichamelijk contact en kan slecht tegen teveel prikkels. Aanwijzingen dat de kinderen anders zijn?

Marit gaat naar de basisschool en ondertussen wordt broertje Jorn geboren. Op school is Marit erg in zichzelf gekeerd en de ouders willen nu ook wel eens weten wat er speelt en vragen de arts om een verwijzing. In de diagnose "selectief mutisme" herkennen zij hun dochter niet. Omdat Richard, de man van Claudia, veel van zichzelf terugziet in zijn dochters vraagt hij ook een onderzoek aan en wordt PDD-NOS / Asperger gediagnosticeerd.

Met Claudia zelf gaat het ondertussen steeds minder goed. Ze is blij met alle hulp en advies en zo leert ze een stel kennen dat het goed met haar voor heeft, al worden de man en vrouw gaandeweg erg opdringerig. Het besluit om weer aan het werk te gaan, de druk die het gezin geeft en de vele twijfels die er zijn, hebben Claudia angstig en psychotisch gemaakt. Ze wordt kortstondig opgenomen in een kliniek. Als Claudia de kliniek weer mag verlaten, zal Connie, haar begeleidster, het gezin blijven bijstaan en ze blijkt een goede invloed te hebben. De aanvraag voor een PGB voor Claudia wordt in gang gezet, evenals LGF ('rugzakje') voor de beide dochters - beide worden toegezegd.

Wanneer de twee dochters rond de acht zijn stapt Claudia opnieuw naar de huisarts. Ze wil nu graag een diagnostisch onderzoek. Voor Marit is de conclusie: autistisch met een angststoornis. Bij Renske wordt ADHD vastgesteld, maar met deze diagnose zijn de ouders minder tevreden. Als Claudia leest over McDD (Meervoudige Complexe Ontwikkelingsstoornissen) valt het muntje en hierin wordt ze, na een nieuw onderzoek, bevestigd. Nu is tenminste ook duidelijk welke aanpak voor Renske nodig is. Voor Marit wordt bij de overgang van groep 5 naar 6 gekozen voor het speciaal onderwijs. Daar blijkt ze zich veel prettiger te voelen, waardoor haar leven in korte tijd in positieve zin verandert. Langzamerhand komt er wat meer rust en evenwicht in het gezin.

In de laatste hoofdstukken schrijft Claudia over de (mogelijke) gevolgen voor haar gezin van de bezuinigingen op zorg en (speciaal) onderwijs; de ontwikkeling van haar jongste zoon Jorn ('een heerlijke kleuter') en over het bijzondere, aanvullende karakter van hun relatie.

Wat viel op: Openhartig, eerlijk geschreven verhaal, verteld vanuit het perspectief van Claudia, waarbij de rol van Richard wat onderbelicht blijft. Omdat Richard zelf ook autistisch blijkt te zijn, vraag je je als lezer af of ze nooit een vermoeden heeft gehad. Je vraagt je ook af hoe hij in het begin met de problemen rond de kinderen omging, wat is of was zijn aandeel in de opvoeding? Het is duidelijk dat Claudia het voortouw neemt en in het leggen van een fundament voor het gezin heeft ze enorm veel energie gestoken om het ook voor haar persoonlijk

hanteerbaar te maken – daarvoor verdient ze meer dan een pluim. Het is een direct en vanuit haar gevoel geschreven ervaringsverhaal, dat veel mensen zal aanspreken.

Citaten: Pag. 29: ‘Wij bleven ons toch wel zorgen maken en we merkten vooral nu ze op school zat dat Marit zo anders was in vergelijking met leeftijdsgenootjes. We wilden weten wat er aan de hand kon zijn zodat we haar beter konden helpen of begrijpen. Ook met Renske hadden we het dikwijls moeilijk, we wisten ons soms geen raad met haar gedragingen en stemmingen.’

Pag. 111: ‘In principe hebben we allemaal onze handvaten en misschien als we onze eigen problemen en beperkingen zouden verifiëren dan zouden we daar mogelijk een etiketje op kunnen plakken. Zoals ik al eerder zei ben ik geen mens dat in “hokjes” denkt, maar als de problematiek dusdanig is dat het jezelf en jouw omgeving hinder geeft, dan kun je toch wel spreken over een stoornis. Dan is het handig dat er zoveel meer kennis is dan vroeger en dat men ook een doelmatige en gerichte aanpak kent voor dit soort kinderen en volwassenen.’

Extra: Links: <http://claudiadekok.webklik.nl>